

dehaver, hvordan denne ønsker at benytte den supplerende butikstid.

Til nr. 2.

Det skal ikke være et lovgivningsarbejde, der skal afgøre, hvordan og på hvilken måde en forretning skal bekendtgøre, på hvilke tider forretningen er åben. Ej heller skal lovgivningen bestemme, om der kun kan ændres på disse åbningstider én gang om måneden og kun til den første i en måned. F. eks. kan der i specielle perioder være et behov for, at en bestemt forretning kan ændre den supplerende butikstid, hvorfor forretningen ikke skal være afhængig af, at denne ændring i den supplerende butikstid skal ske til den første i en måned.

Til nr. 3.

Den skiltepidemi, som der tilsyneladende er en vis tendens til at påføre den danske borger, bør hurtigst muligt stoppes. Kundene vil ved ekspedition i butikken sikkert hurtigt erfare, at forretningen kun har et begrænset varesortiment, hvorfor skiltningen er særdeles overflødig. Efter ændringen af § 10, stk. 2, vedtaget af folketinget den 21. april, er denne skiltelov blevet aldeles overflødig, idet handelsministeren netop brugte ovennævnte skiltning som begrundelse for den oprindeligt foreslåede § 10, stk. 2.

Til nr. 4.

Paragraffen omfatter den maksimale åbningstid på søn- og helligdage, hvorfor det ikke er rimeligt kun at fastsætte denne åbningstid til morgen- og de første formiddagstimer.

Til nr. 5.

Forslagsstillerne finder det uacceptabelt, at der skal være nogen central ministerstyring på rent lokale problemstillinger og finder det desuden uacceptabelt, at ministeren skal have hals- og håndsret til at afgøre, om en forretning dækker et behov uden for det pågældende afgrænsningsområde.

Til nr. 6 og 7.

Det er ganske urimeligt at pålægge erhvervslivet at skulle leve med begrænsninger i udfoldelsesmulighederne af så kort varighed som ét år, hvorfor forslagsstillerne

med ændringsforslaget tilsigter at skabe et grundlag for investeringer for de pågældende forretningsindehavere.

Til nr. 8 og 9.

Den dispensationsmulighed, paragraffen indeholder, forvaltes bedst og mindst bureaukratisk ved, at bemyndigelsen ligger lokalt og ikke skal gennem det store ministerielle apparat.

Til nr. 10.

Der bør gives en rimelig afviklingstid for de forretninger, der ikke efter denne lovs vedtagelse kan få forlænget deres tilladelser — denne frist kan anstændigvis ikke være af kortere varighed end 5 år.

Ændringsforslagene sættes først til handling.

Inge Fischer Møller (S):

Jeg skal ganske kort henvise til socialdemokratiets bemærkninger ved anden behandling og meddele, at det er indlysende, at vi stemmer imod fremskridtspartiets ændringsforslag.

Glønsgård (FP):

Til den foregående taler må man sige, at det er indlysende set med socialdemokratiets normale øjne, at man ikke ønsker at følge, hvad man kan kalde normal forretningsorden. Men det, det drejer sig om, er, at fremskridtspartiet har stillet 10 ændringsforslag til forslag til lov om butikstid.

Jeg skal kort gennemgå disse 10 ændringsforslag, idet jeg formoder, at en del end ikke har været taget op til drøftelse i de forskellige grupper. Ændringsforslagene blev fremlagt i folketinget i går aften, og man har altså haft mulighed for, hvis man har ønsket det, at tage dem op til drøftelse i grupperne her i formiddag.

Ændringsforslag nr. 1 går ud på, at hver enkelt forretningsindehaver skal være frit stillet med hensyn til, hvornår han ønsker at anvende den supplerende butikstid. Vi gør det ud fra den betragtning, at vi mener, at den nye butikslov bør betyde en liberalisering, og vi mener, at denne liberalisering også skal strække sig til, at forretningsindehaveren selv er herre over, hvornår han ønsker at bruge denne butikstid.